

TW- Nytt

Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR

ODD FELLOW LOGE

NR. 22 – THOMAS WILDEY

JULENUMMER

NR. 4 – 2004

Liste over embedsmenn i perioden 2003 - 2005:

Storrepresentant

Svein Terje Hermansen

Eks Overmestere

Kåre Granli, Arne Oddevald, Kjell Weum Eriksen, Arnfin Evjen,
Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien,
Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt,
Erling Nordsjø

Valgte embedsmenn 2003 - 2005:

Overmester.....	Dag Thorkildsen
Undermester ..	Bjørn-Eirik Kirkeberg
Sekretær	Roar Mathiesen
Skattmester	Kjell Arne Bjerkland
Kasserer	Magnar Naas

Utnevnte embedsmenn 2003 - 2005:

Ceremonimester	Jørn Mood
Kapellan	Arne Johannes Aune
Inspektør	Arvid Heier Larssen
Inspektørassistent	Fridtjov Huseby
Indre vakt	Simen Levinsky
Ytre vakt	Erik Kolsrud Aas
Arkivar	Rolf Jansen
Musikkansvarlig	Svein Arild Stokland
OM Høyre assistent	Thomas Teichmann
OM Venstre assistent	Terje Strand
UM Høyre assistent	Hans Petter Jahr
UM Venstre assistent	Steinar Lyngroth
CM Høyre assistent	Henry Jarle Lund
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nyttredaksjonen takker for denne gang og
benytter samtidig anledningen til å ønske alle
Brødrene og deres familier en

Riktig god jul og et godt nyttår

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

JULENUMMER – NR. 4 - 2004

Innhold

Leder	4
OM-spalte	5
UM-spalte	6
Sekretærhjørnet	8
Lenken og kjeden	9
Starten av Länkarna i Sverige	11
Lenkenes sju pkt.	12
Gjesteskribent Per Bredo	15
Foredrag av Stor Sire	16
Storembedsmannsmøtet	20
Grantreet	25
Julebetragtninger	26
Det danske friluftsliv	27
Follestads historie	30
Møteprogram for våren	34

I redaksjonen

Redaktør:

Knut Borgen

Layout :

Svein Arild Stokland

Redaksjonsmedarbeider:

Arnfin Evjen, Oddvar

Follestad og Jørn Mood

E-mail adressen til TW-
NYTT:

knutbo@c2i.net

svein.stokland@nokab.no

Redaksjonen avsluttet den
6. desember 2004

OBS!

Inserater står for
innsenders egne meninger
uten at redaksjonen tar
stilling til innholdet

Leder

Denne utgave av TW-NYTT er i stor grad preget av en orientering fra det siste Storembedsmannsmøtet, som fant sted i slutten av oktober. Redaksjonen tror at referater fra disse møtene gir brødrene en god innsikt i hva som skjer i vår orden, og ikke minst om hvilke planer Store Sire og hans embedskollegie har for fremtiden. Dette håper vi vil gjen-speile seg i en økt interesse for vår loge og for Ordenen.

Men, vi har naturligvis også andre interessante artikler, bl.a. Oddvar Follestad's nye artikkel som viser at vår logebror har opplevet mer enn de fleste av oss.

Vi har en litt mer utdypende artikkel om De Norske Lenker, og ikke minst har vår Storrepresentant en artikkel vedrørende et besøk hos våre venner i Fredericia.

På Informasjonskvelden i slutten av november hadde vi et besøk av mange gjester, og med kveldens nye opplegg håper og tror vi at dette vil resultere i flere søkere. Denne nye "vrien", kombinert med et inspirerende foredrag av DSS Per Bredo Østby og OM Dag Thorkildsen var bra.

Høstens Eks. OM kveld, med en gradspassing samt et etterfølgende brodermåltid, hvor menyen var viltgryte, ble en suksess. Takk til jegeren Bjørn Grødtlien.

I skrivende stund, med sne hengende på trærne og en litt øm rygg etter snømåking, ser også redaktøren

frem til juleferie. Denne utgaven av TW-NYTT er, tradisjonen tro, et julenummer og det håper jeg preger utgaven. Jeg vil samtidig benytte anledningen til å takke medlemmene av redaksjonen for fin innsats for TW-NYTT. På hvert redaksjonsmøte kommer det opp ideer og forslag til stoff, slik at bladet fortsatt skal interessere leserne våre. I tillegg takker jeg brødre, utenfor redaksjonen, for en alltid positiv vilje til å stille opp for avisen. Uten denne velviljen hadde det blitt betydelig vanskeligere å få bladet utgitt.

Denne utgaven er trykket i en printshop, og det håper jeg merkes. Måtte bildene ikke bli så mørke som de har vært i de senere utgavene. Den lille kostnaden dette medfører, dekkes av logen, hvilket jeg mener er en fornuftig investering til glede for alle våre lesere.

Til slutt ønsker jeg alle brødrene
En Riktig God Jul.

Redaktøren

OM-spalte

Mine brødre!

I TW-Nytt julenummer 2003 viste jeg til de utfordringene Logen sto overfor i 2004. Jeg pekte på lav fremmøteprosent og vanskeligheter med rekrutteringen. Jeg sa også at det kunne alltid være greit å skylde på den til enhver tid sittende sittende Overmester og de valgte embedsmenn, men at også den enkelte bror har en selvstendig plikt til å arbeide for Logens og Ordenens

formål, hvilket er å utbre vennskapets, kjærlighetens og sannhetens grunnprinsipper blant mennesker.

Jeg kan nå slå fast at 2004 har vært et godt år for Logen, eller sagt på en annen måte; vi har fått en flott begynnelse på noe enda bedre. Fremmøteprosenten har steget fra godt under 40 % til godt over 40 %. I de to siste møtene har vi vært over 50 %. Brødre som ikke har møtt hver gang gjør det nå, brødre som har møtt sjeldent møter nå oftere og brødre vi ikke har sett på en stund begynner nå å møte. Det er en flott utvikling. Årsakene til dette er flere. Etter min oppfatning blir seremoniene nå meget godt gjennomført av brødre som behersker såvel tekst som fremføring av teksten. Jeg gir en spesiell honnør til de brødrene som gir seremoniene og spillene våre liv og mening. Jeg vet hva det koster i tid. At dette gjøres godt, er avgjørende for hvordan brødrene fatter interesse for og utvikler Ordenens grunnprinsipper.

Vi har et godt miljø i vår Loge. I et av møtene hadde jeg invitert en gjest fra en annen loge. Da han forlot

logen utpå kvelden takket han meg for en meget hyggelig logekveld. Han sa også at vi hadde et bemerkelsesverdig godt miljø. Han hadde ikke registrert noen form for klikkdannelse og opplevde oss som varme og inkluderende. Han har rett i dette. Jeg har ikke opplevd i min tid som Overmester at brødre som ikke har møtt på en stund blir sittende alene, eller at nye brødre ikke blir fulgt opp. Grunnen er selvsagt at vi trives sammen. Det kommer imidlertid ikke automatisk men krever noe av oss alle.

Jeg vil også takke Undermester og Privatnevnden for flott arrangerte ettermøter. Tanken har vært ikke å la underholdningsinnslagene ta så mye av møtetiden, at vi ikke har tid til den gode samtale.

Dette har etter min oppfatning lykkes.

Vi har denne høsten feiret fire brødre, hvorav en bror fylte 85 år og de tre andre 90 år. Embedskollegiet valgte å markere disse dagene litt mer

enn ved andre jubileer. Årsaken til dette var ikke antallet embeder de hadde hatt, men at de gjennom et langt liv har vært møtende brødre og fremdeles er det. Vi ville markere en takknemlighet for at «Møt så ofte du kan» ikke bare er en frase, men en realitet og at de i sitt lange logeliv har vært og er eksempler for oss alle.

En stor takk for innsatsen for å verve nye medlemmer. Jeg skrev i fjorårets julenummer at vi selvsagt ikke var fornøyd med rekrutteringen og at vi alle måtte ta det ansvaret som er pålagt oss.

En stor takk til Nevnd for Styrkelse og Ekspensjon for arbeidet med det opplegget vi nå arbeider etter. Vi hadde syv gjester på vår informasjonsaften og jeg har hatt tre henvendelser fra mulige søkere, som alle viste stor interesse for vår Loge. Flott jobb av nevnden og av brødrene som har fulgt opp nevndens intensjoner.

Det har gledet meg at vi har kommet igang med fornyelse av Logens utstyr. De som har overvært de siste gradspasseringen har selv sett hvordan godt utstyr hever det hele. Jeg håper vi kan fortsette med fornyelsen. Det er etter min oppfatning meningsløst å sitte med betydelige oppsparte midler, dersom vi ikke investerer noen av disse for fremtiden.

Jeg vil takke alle brødre som har bidratt til det gode logeåret. Vi har i fellesskap skapt fremgang.

Til deg som ikke har møtt på en stund, vil jeg ønske velkommen til et godt samvær med gode brødre. Vi snakker faktisk ganske ofte om deg og at vi gjerne skulle se deg blant oss igjen. Du er meget velkommen.

Jeg ønsker dere alle en god jul og et godt nytt år.

Dag Thorkildsen
Overmester

UM-spalte

Kjære brødre,

Det er forunderlig hvordan vinterens ankomst med masse snø på kort tid kombinert med litt julemusikk og stearinlys i stua plutselig skaper en stemning som gjør godt i hele kroppen; skaper et velvære slik at både en selv og alle omgivelsene blir betydelig mer hyggelig, smilene kommer frem, omtanken og nærheten.

Stemningen er der og man kan egentlig takke Vårherre for snøfallet. Dette er mer enn bare kaos og ergrelser i trafikken, snømåking og holkefølelse. Det er i sannhet et budskap om at vår klode kanskje trenger å renses litt, pusses litt på, gjøres renere og hvitere i beste Blenda-stil. Snøen legger seg som et hvitt teppe og dekker til det som har vært og gjør klart til nytt liv og nye farger når varmen atter setter inn.

Vi må ta vare på emosjonene. De er viktige og vi må bruke dem til å bli mer bevisst på vårt eget følelsesliv. Uten kunnskap om vår egen reaksjon på emosjoner, kan vi aldri lære å forstå andre. Den enkleste form for trening for å bli mer emosjonell intelligent, er å observere stemningen, lagre følelsen og bruke den videre til å forstå andre og til sist å kunne være bevisst i enhver kommunikasjon der følelser spiller en rolle. For uansett hva vi snakker om, hva vi kommuniserer, så er det en magefølelse som alltid er der i tillegg til hva vi faktisk sier. Er du emosjonelt intelligent, vil det alltid

være perfekt korrelasjon mellom magen og hodet!

Så selv om jeg idag bare skriver 27.november, så vil jeg ta vare på "O helga natt" og snøen som bare fortsetter å dale ned utenfor. det er pent, vakkert og gir meg sjelefred i en ellers stresset hverdag.

Stemningen har vært meget god i logen i høst. Brødrene har mange ganger bidratt til nytt og flott snødekke og stemningsfull "musikk" i både sjel og sinn. Ikke minst vil jeg trekke frem den meget gode følelsen og takknemligheten jeg også nå har i dette øyeblikk, da vi har 6 nye frivillige medlemmer til Privatnemnden for første halvår 2005. dette varmer så mye at selv emosjonene kan ta overhånd.

Moralen må være: Bevar emosjonen i ditt hjerte, skap den i ditt sinn og bruk den i tjenesten for alle dine medmennesker og omgivelser.

En riktig God Jul og et Godt Nytt År til alle brødrene!

Med vennlig hilsen

Bjørn Eirik Kirkeberg

Sekretærhjørnet

Kjære brødre!

Skal Logens medlemsfortegnelse være så riktig som mulig, oppfordre jeg brødrene til å melde fra om adresseforandringer, nye telefon nummer og e-post adresse etc.

Har du forandring kan du sende det på mail: roar.mathiesen@boschrexroth.no

Her er det noen gratulasjoner og oppdateringer som brødrene bør merke seg.

Vi gratulerer

Fredrich Miksch 70 år den 8.11.04

Einar Kaare Granli 90 år den 19.11.04

Ny bror

Roger Johnny Brandborg

Blåveislia 19 1555 Son

P: 64982992 J: 97790623

Noen adresse forandringer

Terje Strand

Harpevegen 5A 7560 Vikhammer

P: 73976344

Knut Ivar Grønli

Museumsveien 32D 1809 Askim

Gradspasseringen i Logen

Den Gode Vennskaps Grad er tildelt

Stein A. Holmsen og Rune Mediaas

Den Edle Kjælighets Grad er tildelt

Ugur Eddie Dæglum

Døde brødre

Roald Johan Torpenberg døde den

25.11.2004

Utmeldelse

Øivind Møst meldt seg ut 30.11.2004

Veteran Juveler

25 Års Ve.Juvel

Dag Thorkildsen

Noen andre oppdateringer

E-mail adresser Per Runfors

per_runfors@hotmail.com

Gunnar Strøm gustrom@broadpark.no

Telefon nummer

Jan Erik Arnesen P: 22693020

Per Runfors Mobil : 92038543

Kjell Myhre har godt i pensjon og har ikke arbeidstelefon og heller ikke mail-adresse for tiden.

For øvrig viser jeg til hjemmesiden og ønsker brødrene en riktig god julehøytid.

Sekretærloven

”Når du setter deg ned med en kopp kaffe, ber sjefen deg gjøre noe som tar akkurat nok tid til at kaffen blir kald.”

Med broderlig hilsen i

V. K og S

Roar Mathiesen

Sekretær

Etisk post passer best som overskrift på denne artikkelen, som er sakset fra Dansk Odd Fellow Blad, og som gir oss alle noe og tenke over.

Lenken og Kjeden

I løpet av den første time i en ny Odd Fellow brors tilværelse som ordensmedlem, stifter han bekjentskap med de to symboler: Lenken og Kjeden.

Symbolene er uttrykk for så vidt forskjellige begreper, det en ondt og nedverdiggende, det andre vakkert og oppløftene, og dog kan det være vanskelig å kjenne forskjellen på lenken og kjeden i livet utenfor logedøren.

I virkeligheten er det jo ingen forskjell, det er bare det at Ordenen vil lære oss at lenken må samles og bli en kjede.

En lenke kan være tung, å dra oss ubehjelpelig mot dypet, og den samme lenke kan være den samme lenke som holder oss fast og støtter og leder vår vei til freden.

Se ut over verden i dag, hva ser du så tegne seg som de to altoverveiende i bildet på menneskehetens problemer?

Lenken og kjeden

Lenken – som tynger millioner i kne i frykt og angst. Man søker å bibringe de lenkene masser den overbevisning at det slett ikke er rustne slavelenker de bærer, men gyldne lenker.

Kjeden, hvis sterke ledd skal danne vern mot frihetens voldsmenn, samholdets symbol i en verden, som strides om makten.

Etter den første verdenskrig lød ropet med fornyet styrke: "Smi kanonene til plogjern"

Det prøvde man på, men det ble ikke mange plogjern. Vi kunne vel etter den andre verdenskrig forme menneskets innerste ønske til ropet: "La alle lenker bli til kjeder av vilje, som kun vil det ene: En lys og lykkelig verden på den klode som er så rik på muligheter for oss alle."

En hver som kaller seg Odd Fellow har lovet høytidelig ikke å bli det svakeste ledd i Ordenskjeden, denne merkelige kjede av ledd som synes så forskjellig av innhold og utseende, men lik i vilje til samhold med de andre ledd.

Hva skal vi svare den nye bror, og hva skal vi svare verden utenfor, når det

spørres: Hva vil Odd Fellow Ordenen?

Det vil i tidens løp bli gitt mange forskjellige svar på dette spørsmål. La oss sammenfatte alt sammen i et eneste verdig og sannferdig svar som er et uttrykk for dette innerste ønske i et hvert menneske som kjenner sitt ansvar overfor seg selv og overfor verden. La svaret lyde tydelig, så det kan forstås av alle: *Vi Odd Fellows håper at mange andre med oss, vil forvandle alle lenker til kjeder. Vi vil si til verden: Ta lenkene av og bruk dem som kjeder mellom samfunnslag og mellom folkeslag.*

Lenkene må falle og brytes, men det må kjeden også. Den er for liten, den må settes inn i nye ledd i Ordenskjeden, og ikke nødvendigvis ledd av samme farge. Ellers kunne det jo være at kjeden ble så blek og fargeløs at ingen enset den, kanskje ikke en gang vi selv, som nå er ledd i kjeden.

Ordenens kjede skal ikke ha ledd hvor den ene ligner den andre til forveksling. Det må gjerne være store og små ledd hver for seg. Vår Ordenskjede skal være livet selv, rikt på nyanser, bare at leddene skal være sterke og rene av innhold.

Mine brødre, se til at Ordenens kjede tilføres nye ledd, vakkert sammenføyet. Bry dere ikke om hvordan de nye ledd ser ut, men bry dere om innholdet. De nye ledd må

gjørne skinne av gull, for gull er vakkert, men det er nok klokt å se til at det ikke er gull og glimmer alt sammen. Hvis kjeden er av gull alene, kan den ikke holde. Stålet må til for å gi kjeden styrke.

Så slutter vi kjeden, men den skal åpnes atter og atter, så den kan bli større. Mange falt ut, noen etter livets lov, andre fordi de brøt sammen, når treet ble for stort i stormværet.

Befri deg selv for lenkene. Det er uverdige for et menneske å bære lenker. Men når du er fri, dann da broderskapets kjede. Kall den Odd Fellows, eller kall den noe annet. Det er ikke det som gjelder. Men hvis du er et ledd i Odd Fellows kjede, husk da og vit da at vennskapets ledd forener alle folk på jorden, at kjærlighetens ledd er bud om nestekjærlighet, at sannhets ledd skal bringe lys og varme.

Vi stanset et øyeblikk og lot tankene dra på langfart. Når logedøren atter åpnes, og vi igjen skal fortsette på vår vei mot det mål som ble gitt oss. La da ikke lenkene hindre oss, men la kjeden, broderkjeden forene oss, og lede oss på vei.

Vi er alle uverdige under lenkens vekt, men broderkjeden gir oss vår verdighet tilbake, vår verdighet som sanne Odd Fellows, vår verdighet som menneskelige ledd i broderkjedens gyldne kjede.

I forrige utgave av TW-NYTT hadde vi en liten artikkel om ”vår samarbeidspartner” De norske Lenker. Siden dette er en organisasjon som vår Sosialnevnd har et nært forhold til gjengir vi nedenfor litt om starten av denne organisasjonen og de 8 flammene som gjelder for medlemmene.

Starten av Sällskapet Länkarna i Sverige.

Axel Sällqvist, som var ansatt i nykterhetsnemda i Stockholm, fikk en idé da han leste en artikkel i Det Beste om en behandlingsmodell som går ut på at alkoholikere kunne hjelpe alkoholikere. Axel Sällqvist var ikke alkoholiker selv.

Den 30. januar 1945 samlet han 7 tørrlagte alkoholikere i sitt hjem i Stockholm og la frem sin idé for dem. Disse 8 ble enige om å starte et sällskap under navnet Sällskapet Länkarna.

Herav kom symbolet vårt med lenkene og de 8 flammene, som står for 7 alkoholikere og Axel Sällqvist.

Det første møtet ble avsluttet med en bønn, så det er ingen tvil om at AA's modell lå til grunn.

Sällskapet Länkarna ble startet som, og er fremdeles, slik som De norske Lenker også er, et alternativ til den tradisjonelle behandlingen av alkoholikere.

LENKENES IDÉPROGRAM: *DE SJU PUNKTER*

1 Du må erkjenne at du er alkoholist. Dette vil ikke bare si at du ikke kan kontrollere ditt forbruk av alkohol, at livet er blitt uutholdelig for deg selv og dine nærmeste og at du ikke kan passe på deg selv, men at du alltid vil være alkoholist. Selv om vi holder opp i 10 år, så vil vår sykelige svakhet for alkohol fortsatt være tilstede. Vi må betrakte alkoholisme som en sykdom, en allergi som legevitenskapen ennå ikke har funnet noe motmiddel til. Derfor er vår eneste mulighet å slutte å nyte alkohol for alltid.

2 Om du ikke allerede har forstått, som vi andre i "Lenkegruppa" har, at du ikke på egenhånd kan klare å bli kvitt begjæret etter alkohol - så må du, så fort som mulig, bli overbevist om dette faktum. Vi har en del medlemmer som har vært med oss en stund og som tror at de har lært hva de bør gjøre, for alene å kunne mestre sitt alkoholproblem. Men dette har ennå ikke lyktes for noen av oss. De som har prøvd det, har raskt innsett sine feilgrep og søkt seg tilbake til vårt fellesskap. Den kraft som hjelper oss er naturligvis større enn vår egen, og erfaringene tilsier at vi tror ubetinget på den. Du må selv ha en ubetinget tro på denne kraften, enten du tror at kraften kommer fra en høyere makt, fra det varme fellesskapet i denne "Lenkegruppa" eller fra LENKENES erfaring.

3 Du må forandre på livsinnstilling. Dette betyr ikke at du skal forandre ditt politiske syn eller gjøre noen lignende forandringer. Ne, forandringen ligger mye dypere enn det. Det vil være å gå for langt om vi nå skulle gå inn på alle detaljer. Men litt etter litt vil du ta del i, og forstå dette punktet i sin helhet. Nå skal vi bare berøre to detaljer. For det første: Alkoholister er blant de største egoister som finnes. Det kan høres hardt ut, men om du tenker etter, så vil du helt sikkert finne at det er sant og at du må forandre på denne egoistiske innstillingen. Tenk mer på andre enn deg selv. For det andre: Still ingen krav på dine medmennesker, men øk kravene til deg selv.

4 Gjør en grundig granskning av dine moralbegrep. Vi etterstreber fullstendig ærlighet, kjærlighet til medmennesker og uselviskhet.

5 Ta opp med et annet menneske om dine vanskelige forhold og erkjenne mangler og feil. Vi har funnet ut at dette er et av de viktigste punktene. Gå ikke selv og bær på vanskelige ting, men la dine venner i LENKENE hjelpe deg. De vil gjerne ta del i dine bekymringer, og ved hjelp av felles erfaringer vil de prøve å løse dine problemer. Om du skjuler noe, bærer du på en unødvendig byrde som lett kan trykke deg ned, og da slipper fienden til. Harme, hat uro, frykt, selvhevdelse og alkoholbegjær. Snakk med en god kamerat og du vil se at det letter. Du går friere, sterkere, og sikrere gjennom hverdagens prøvelser og bekymringer. I denne sammenheng vil vi påpeke: Tro ikke at det er bare dine nærmeste som vet at du er alkoholist. Det vet alle de mennesker du kommer i kontakt med. Om du forsøker å skjule det, vil det bare koste deg en masse energi, som du kan spare til noe viktigere og bedre.

6 Gjør opp med alle mennesker du står i et dårlig forhold til. Det kan være noen som i ord eller handling som har gjort deg urett, eller det kan være noen som du selv har skadet på en eller annen måte. Gjør opp for deg selv en liste over disse personene. Begrunn så nøye hver enkelt persons oppførsel ovenfor deg, og tenk etter om du ikke selv til en viss grad kan ha vært skyld i misforståelsen. Om du selv skulle ha ren samvittighet og den andre må ta skylden, så glem for all del ikke at han/hun - akkurat som du - kan være et menneske med store problemer. Det kan være snakk om selvhevdelse, mindreverdighetskompleks, maktbegjær eller lignende. Han eller hun må du da behandle som et sykt menneske, og du bør vise storsinn og være villig til å tilgi. Tenk etter hvilken betydning denne urett betyr for deg, og om du i det hele tatt kan gjøre noe med det. Om du ikke kan gjøre noe, så gå ikke og bær nag til vedkommende. Det koster bare energi som kan brukes til noe annet. De personene som du selv har gjort urett, skal du skvære opp med. Om det demper din egen trang til selvhevdelse, så er det i alle fall bra mot alkoholbegjæret. Gjelder det tilbakebetaling av gjeld, så betal tilbake så mye du makter. Så god økonomi som du har fått etter at du sluttet å drikke har du sikkert ikke hatt på lenge. Gjelder det en annen urett du har gjort mot noen, så tilstå feilgrepet overfor vedkommende. Det er ikke tilstrekkelig bare å be om unnskyldning. Du må prøve å gjøre godt igjen de feil du har begått.

7 Når du har klart å komme vekk fra alkoholen - noe som du klarer om du følger disse punktene, så har du opplevd noe, som du ikke kan takke enkeltpersoner for. Du kan takke ved å hjelpe andre alkoholister, og det er det eneste vi forventer av deg.

Denne utgaves ”gjesteskrivent” er DSS Per Bredo Østby, et kjent ansikt for brødrene i vår loge. Mange ganger har vi hørt hans foredrag på våre Informasjonsmøter, hvor han på en fin og pedagogisk måte har fortalt våre gjester om Odd Fellow Ordenen. I dette innlegget setter han søkelyset på noen helt grunnleggende temaer, som berører oss alle.

“Å handle til beste for Logen og Ordenen”

Har vi det i bakhodet i vårt daglige virke? Vi hører fra tid til annen: “åh han som er en Odd Fellow”. Og så var det ikke vår væremåte, opptreden eller reaksjon det gikk utover. Nei det var Ordenen som fikk ta støyten. Hvor ofte tenker vi egentlig på dette?

Dere husker kanskje et underslag på Mørkekysten for noen år siden? Nokså store beløp.

Det var Odd Fellow Ordenen som måtte bære mye av den negative oppmerksomheten fordi hun var en Rebekka-søster. Det blir svært ufortjent. Skylder vi ikke Ordenen en annen behandling enn som så? Ved å ha sagt ja til Ordenen har vi også pålagt oss selv en rekke forpliktelser. Vi har et ansvar å bære. Vi har et ansvar overfor Ordenen og like mye overfor hverandre. Jeg ønsker ikke å sette deg som Odd Fellow bror i et dårlig lys, selv om jeg opptrer ubetenksomt eller dumt. Det handler om å ta ansvar for vår væremåte og vårt opptreden. Det handler vel til syvende og sist om å tenke.

“Å ha et godt omdømme”

Ja har vi det? Sørger vi for å ha det? Arbeider vi med det?

Disse to temaene henger vel godt sammen. Det er godt å kunne være trygge på hverandre - stole på hverandre. Vite at det jeg forteller deg i all fortrolighet ikke går videre. Det er godt å vite at det løfte vi ga hverandre i Den Gode Vennskaps Grad, det står vi ved. Da er vi gode brødre. Som embedsmenn på alle nivåer, ja som Odd Fellow brødre, bør vi være nyanserte og ettertenkende. Vi kommer ingen vei med å være så voldsomt prinsippfaste ved enhver anledning. Det er jo ikke gitt at jeg alltid har rett. Det hender at du har det, og da får jeg gi meg. La oss forsøke å stå i midten og virke samlende.

Noen tanker i førjulstiden - ha en god førjulstid.

Per Bredo Østby
DSS

Stor Sire Harald Thon holdt på siste Storembedsmannsmøtet et foredrag om Logenes indre liv. Vi syntes hans innlegg peker på en del viktige momenter som omhandler hvordan Logene kan få et godt indre liv og hva han legger i begrepet, et godt indre liv. Vi gjengir utdrag av foredraget, som etter vår mening gir embedsmennene og ikke minst alle brødrene grunnlag for refleksjoner.

Av enkelte er jeg blitt spurt om hva jeg mener med at en loge skal ha et godt indre liv.

De fleste er naturligvis i stand til å forstå hva jeg legger i ønsket om å ha et godt indre liv.

Dette har da også medført at svært mange loger og leire, ja sågar enkelte distriktsråd, har tatt dette uttrykket, *et godt indre liv* – og meningen bak det – inn i sine handlingsplaner.

Imidlertid kan nok spørsmålet stilles:

Hvorledes skal vi oppnå en loge med et godt indre liv?

Vil det si at logene i dag ikke har et godt indre liv? Jeg mener ikke at logene i dag ikke har et godt indre liv – men mange, ja jeg tillater meg å si at svært mange, bør kunne forbedre dette. Enkelte loger tror jeg faktisk ikke har noe indre liv i det hele tatt.

De møtes – gjennomfører logemøtet – spiser et smørbrød – drikker en kopp kaffe – og lokalene er tomme kl. 22.00.

Det er noe som mangler.

Man gjør det man skal – men ikke noe mer. Logen mangler sjel – eller et indre liv.

Så til det første spørsmålet:

Hvorledes skal vi oppnå en loge med et godt indre liv?

La oss se på det jeg mener er viktige hovedparameterne i forbindelse med Ordensarbeidet:

Vi har en Storloge og et regelverk som embedsmennene og alle medlemmene må forholde seg til

Vi har fastsatte ritualer som embedsmennene og medlemmene kjenner innholdet i.

Embedsmennenes forberedelse til logemøtet.

Gjennomføringen av selve logemøtet, deltakelse i forhandlingene og oppfattelsen av ritualenes betydning.

Ettermøtet med bespisning og ellers egnet innhold under ansvar av UM.

Ansaret som er pålagt nevnd for Styrkelse og Ekspansjon.

Eks OM og Storrepresentantens plikter og instruks.

Nevndenes arbeid.

Øvelser.

Utadrettet sosialt og humanitært arbeid.

Vi har det daglige livet som Ordensmedlem, utenom selve logekvelden.

Logens daglige drift, OM og de øvrige embedsmenns generelle ansvar.

Hva er det som får et medlem til å gå i logemøter i sin loge år etter år etter år?

Jo, det må skapes en interesse. – det vil si at og brødrene må føle at et logemøte i Odd Fellow Ordenen virkelig gir dem noe.

At det er en mening med de alvorlige ritualene – og ikke fraser. At det er alvorlige forpliktelser – og ikke banal lek i lukkede klubber med tro på at omverden er av den mening at medlemskapet er status. At det forventes at de forpliktelser og løfter som avgis skal overholdes – og ikke bare forstås som en oppramsing av OM.

At også embedsmennene forstår sine oppgaver og plikter – og ikke bare å føle status eller snobberi ved valg til stadig høyere embeder.

At ettermøtene også er givende – og ikke bare et tidsfordriv over en kaffekopp.

Vi ser overalt i samfunnet at forskjellige organisasjoner mister medlemmer dramatisk. Politiske, kulturelle, og samfunnsgagnlige organisasjoner får færre og færre medlemmer. Frivillige humanitære organisasjoner og idrettsklubber har rekrutteringsproblemer – og vanskeligheter med å få ledere.

Frimurerordenen og vår Orden har gjennom mange år alltid hatt

fremgang – om enn til tider meget liten.

Nå for tiden har begge disse ordenene bra fremgang, og de øvrige lukkede ordenene i Norge meddeler at også disse for tiden har fremgang. Det er ikke tvil om at mennesker søker til lukkede ordener – og da også til vår Orden, for å styrke sitt eget liv.

Jeg tror at vi lever, ikke bare i en tidsalder, men i et samfunn hvor behovet for egenutvikling er viktig. Egenutvikling gjennom samvær med andre mennesker hvor hverdagen – ikke tilsidesettes – men styrkes.

Når man er blitt medlem i Odd Fellow Ordenen er man blitt medlem på vår Ordens betingelser. Den er demokratisk i sin organisasjonsform hva gjelder medlemmenes rettigheter - og hierarkisk i sin ledelse.

Vi bør ikke – og skal ikke - gi avkall på vår historie og tradisjon – for derved å takkes mennesker som ikke er Ordensmedlemmer, eller for å øke medlemsmassen.

Imidlertid er jeg av den faste overbevisning at det er fullt mulig å gjøre våre logemøter bedre.

Det kan synes som ordet tid, og uttrykket tidsklemme, snart burde vært oppbrukt.

Realiteten er at vi er i en konkurransesituasjon.

Bortsett fra alle våre pensjonister – har de fleste av oss i dag ikke god tid.

Hva velger vi?

En kveld med et logemøte hvor gjentakelsene kommer på rekke og rad uten variasjoner og innhold?

Et ettermøte, med kaffe og smørbrød og kanskje en drink, hvor samtalen går på manglende fremmøte – eller muligens den nye røykeloven.

En loge hvor fremmøte synker – hvor Innvielsene og gradpasseringene blir sjeldnere og sjeldnere – en loge hvor gjennomsnittsalderen blir stadig høyere – en loge hvor passivitet inntreffer og et godt indre liv er totalt fraværende.

Vi er i en konkurransesituasjon hvor vi konkurrerer med alle andre aktiviteter i samfunnet på yrkesaktive medlemmers begrensede tid, og da må vi lage en loge hvor medlemmene viser interesse, og gir av seg selv.

Jeg tror, at i en loge *uten* et godt indre liv, vil heller ikke medlemmene få Ordenen inn under huden og opp i hodet – og da heller ikke opptre i samfunnet som en god Odd Fellow bør gjøre. Men vi bør ikke forbedre våre møter nettopp fordi vi skal tekkes de som har dårlig tid – nei, vi skal også forbedre møtene, for å gi *alle* medlemmene bedre forståelse og større interesse.

Det skal være en glede å gå på våre logemøter. Det er noe ethvert

medlem bør se frem til – og de skal ikke være skuffet, når de går hjem.

Vi er vel alle enige om at en loge skal ha et godt indre liv.

Og jeg tror at en loge oppnår dette:

Når først og fremst OM og emdesmennene forstår sitt ansvar og sine forpliktelser.

Når de aktuelle embedsmenn kjenner lovverket slik at usikkerhet og følelse av inkompetanse ikke er til stede.

Når embedsmennene og de øvrige aktørene fremfører så vel det rituelle arbeid som spill på en korrekt måte.

Embedsmennene skal kunne utenat det som skal kunnes utenat – alt annet er til ergrelse for søstrene og brødrene.

Embedsmennene må selv forstå meningen med og betydningen av ritualenes innhold – i motsatt fall kan en ikke forvente at resipiend og medlemmer skal forstå dette.

Når OM og embedskollegiet skal ha planlagt hvert enkelt møte og møtene for en gitt tid fremover. Dette gir medlemmene følelsen av god ledelse.

Når logemøtet oppfattes av medlemmene som nøye planlagt, og medlemmene inviteres til deltakelse i forhandlingene – et logemøte med kun rutinepreget innhold, gjør medlemmene uinteresserte.

Arbeidsritualet gir OM stor grad av frihet til at hun også kan tenke nytt – tenke nytt.

I tillegg til ritualenes ord – hva kan jeg som OM berike aftenens møte med?

Dette spørsmålet bør alle de fire stoler kunne stille seg.

Når ettermøtet varieres hva gjelder innhold.

Enkelte aftener bør kun samværet mellom søstrene/brødrene være nok.

Andre aftener bør eksterne kapasiteter benyttes til hva det måtte være.

Atter andre aftener, bør logens egne medlemmer benyttes.

Husk det er gjerne på ettermøtene vi skaper det gode miljø – eller som det også sies – det oppstår en god kjemi.

Når arbeid i nevnder skal være givende og ikke føles som pålagte plikter. Rapporter fra disse skal fremlegges slik som loven krever, men nevndene bør gjennom året også informere om arbeidet og utviklingen.

Når øvelser planlegges og administreres – vi må igjen ha i bakhodet at vi ”tar” av medlemmenes tid.

Når Sosialnevnden har forstått at innsamling av midler til sosialt arbeid bør være vel avveiet. Det er hurtig gjort å drepe ettermøtene med utlodning hver aften.

Når medlemmene i sin omgang med hverandre skaper varig vennskap, synliggjort ved respekt

og toleranse – som vises under de forskjellige logekvelder og i det daglige liv.

Ethvert medlem må få føle tilhørighet.

Vi må skape Positivitet.

Vi må fremelske Glede.

Vi må gi Inspirasjon.

Vi må skape Styrkelse.

Vi må akseptere å Lære.

Vi må venne oss til å gi Gi.

Når vi går hjem skal vi føle at vi har noe godt med oss.

Dette var et godt møte – enkelte ganger har vi nok sagt, eller tenkt, det – men dessverre ikke ofte nok.

Vi skal kunne glede oss til neste samvær.

Har vi ikke alle sammen - mange ganger, ligget våkne etter et logemøte?

Årsaken til dette skal være undring og respekt over det vi har fått være med på,

ikke irritasjon over dårlig fremføring av spill eller belæringer, og ikke minst å tenke; slik var det ikke i min tid.

En loge med et godt indre liv – er en loge med miljø, trivsel, ærlighet og oppriktighet, personlighetsutvikling, respekt for medmennesker, godt fremmøte og god tilgang på nye medlemmer.

tw-nytt

STOREMBEDSMANNSMØTET 2004

Det årlige Storembedsmannsmøte ble avholdt i dagene 29. – 31. oktober. Møtet hadde også denne gangen et variert program, med mange interessante poster. Som lovet i forrige TW-nytt skulle jeg komme tilbake med en artikkel om møtet, og nedenfor vil dere finne en kort orientering om noen av de temaer som ble behandlet. Spesielt vil jeg fokusere på den nye langtidsplanen for Ordenen.

Stor Sire Harald Thoen åpnet Storembedsmannsmøtet på tradisjonell vis inne i logesalen fredag 29. oktober. Da det nå er gjennomført full likestillingen innen Storlogen ble embedsstolene ved åpningen besatt av brødrene, mens rebekkasøstrene gjennomfører avslutningen av møtet.

Deltagerne gikk deretter direkte inn i den ”Den Grønne Sal, hvor man umiddelbar begynte med behandling av de saker som var oppført på dagsordenen. Under ”åpen post” omtalte Stor Sire en del av de saker som i løpet av året var behandlet av Storlogekollegiet. Det var både lovtolkninger, rituelle spørsmål, forhold rundt nominasjon og valg, dispensasjoner av ulike slag fra Stor Sire og hvorvidt promotering av vår Orden utelukkende bør skje via Storlogen eller om Distrikstrådet eller den enkelte loge kan foreta slike fremstøt. Stor Sire oppfordret under denne post til diskusjon og det var mange forskjellige synspunkter som fremkommer fra de respektive DSS. Etter undertegnedes oppfatning er denne post meget

viktig og interessant, for det gir et godt bilde av hvilke saker eller problemer enkelte loge rundt om i landet har. Hvis noen ønsker mer detaljerte opplysninger om hvilke spørsmål og svar denne seansen førte til, kan bare kontakte undertegnede.

Lørdag 30. oktober startet med at Stor Sire gjennomgikk forslag til ny langtidsplan for Odd Fellow Ordenen i Norge for perioden 2005 til 2009. Da den direkte vil påvirke vårt distrikt og vår egen loge liv og virke i årene fremover, vil jeg nedenfor sitere en del punkter fra denne. Jeg vil imidlertid presisere at planen kun er å anse som et utkast, og før den kan settes ut i livet skal den bearbeides av de forskjellige Distriktsråd for deretter å bli endelig godkjent på neste års Storlogemøte.

Denne langtidsplanen gjelder som overordnet plan for alle enheter i Norge. Alle enheter skal med bakgrunn i denne lage sin egen handlingsplan med tiltak slik at Ordenen i fellesskap skal nå sine mål. Ordenens langtidsplan gir en bindende retning innenfor rammen

av våre lover, ritualer, nummererte sirkulærer og andre administrative bestemmelser.

Langtidsplanen er en videreføring av tidligere langtidsplaner men med justeringer og tillegg ut fra den situasjonen vi nå står overfor i Odd Fellow Ordenen i Norge. Planens målsetninger har et perspektiv på 12 år – tre Storloge perioder, men vil være dynamisk slik at den legges opp med tanke på en gjennomgang og revidering på hvert Storlogemøte.

Med bakgrunn i denne langtidsplanen skal det utarbeides handlingsplaner med tiltak både i Storlogen og i hvert distrikt. Handlingsplanene skal gjelde for fire-års perioden, men med revisjon av tiltak hvert annet år. Det er også hensikten at hver loge og leir legger opp sine handlingsplaner med bakgrunn i Storlogens langtidsplan. Det er en målsetning at logen har to års handlingsplaner med tiltak.

Fundamentet for planen ligger i ritualer, fribrevet, ordenens lover og formålsparagrafen.

Odd Fellow Ordenen i Norge har som grunnlag for sin langtidsplan følgende visjon:

Odd Fellow Ordenen skal gi hver søster og bror kunnskap, verdier og holdninger, slik at de gjennom sin livsførsel kan bidra til et bedre samfunn.

1 % av landets befolkning bør være medlemmer av Ordenen.

Planen er delt inn i 7 mål: Ekspansjon, styrkelse, ritualer og etisk innhold, utadrettet virksomhet, informasjon og synliggjøring, organisasjon og internasjonal medvirkning.

Hvert område har en hovedmålsetning som har en langsiktig horisont på 12 år. Under hver hovedmålsetning er det delmål som angir målsetningen for inneværende fireårsperiode. Det er med bakgrunn i disse delmål at det skal lages handlingsplaner med konkrete tiltak.

1. Ekspansjon.

Odd Fellow Ordenen bør utgjøre 1 % av Norges befolkning.

1.1. Målet er 5 % økning av medlemmer i logenes 2-årsperiode.

1.2. Gjennomsnittalderen i logene må senkes med vekt på rekruttering av yngre medlemmer.

1.3. Gjennom knoppskyting skal det etableres nye loger der det er naturlig. Hvert distrikt skal ha en egen plan for mulig etablering av nye loger.

1.4. Alle loger skal ha en tilfredsstillende løsning når det gjelder logesaler og Ordenshus innenfor overkommelige økonomiske rammer.

Det skal ikke igangsettes kjøp /utbedring av Ordenshus før finansieringsplan er godkjent av Stor Sire.

2. Styrkelse.

Gjennom Ordensarbeidet skal alle brødre og søstre tilegne seg kunnskap, verdier og holdninger slik at de gjennom sin livsførsel praktiserer Ordenens verdigrunnlag.

2.1. Kvalitet i ritualer og spill – fremførelse med stil og dyktighet i loge og leir.

2.2. Embedsmenns kompetanse i loge og leir. Alle embedsmenn skal kunne sine plikter og utføre sine handlinger med stil og tyngde. Spesiell fokus på opplæring og utvikling av OM/HM/HP.

2.3. Utvikling og kompetansebygging av alle søstre og brødre ved å gjennomføre utviklingsprogrammene i loger og leire.

2.4. Forebygge utmeldelser av Ordenen ved å styrke logenes og leirenes indre liv.

3. Ritualer og etisk innhold.

Vi skal verne om våre ritualer, skikker og tradisjoner og ivareta Ordenens særpreg.

3.1. Ritualene skal holdes i hevd. Ritualene holdes så nært de opprinnelige som mulig.

3.2. Ordenens innhold gjennom budord og verdier skal vektlegges og forsterkes.

3.3. Antrekk og opptreden skal vektlegges og beholdes i nåværende form.

3.4. Ettermøtet skal være planlagt og ha et innhold – vektlegge etikette, stil og tradisjon.

4. Utadrettet virksomhet.

Vi skal omsette ord til handling ved utadrettede sosiale og humanitære tiltak.

4.1. Hver loge skal årlig gjennom sin Konto for sosialt arbeid bevilge midler i tråd med Ordenens formål.

4.2. Distriktene kan i fellesskap gjennomføre distriktsaksjoner der alle loger og leire i samarbeid deltar.

4.3. Ordenes tre medisinske forskningsfonds må styrkes og enhetene oppfordres til å understøtte disse slik at en årlig kan ha utdelinger.

4.4. Ordenes Humanitære fond skal brukes til landsdekkende tiltak – i særlige tilfeller tiltak på distriktsplan.

4.5. Storlogemøtet beslutter om det skal gjennomføres Landssak i inneværende periode.

5. Informasjon - synliggjøring.

Ordenen skal synliggjøres og budskapet formidles på en korrekt og verdig måte.

5.1. Åpenhet og synliggjøring lokalt og sentralt med et korrekt forhold til media og presse.

5.2. Odd Fellow Bladet skal være etterspurt og være Ordenens viktigste informasjonskilde til den enkelte søster og bror.

5.3. Vi skal ha Ordensbrosjyrer tilgjengelig til bruk for logene.

5.4. Utvikle og tilrettelegge bruk av internett både internt og eksternt. I tillegg til de tradisjonelle kommunikasjonsmidler, skal internett bli vår viktigste kommunikasjonskanal mellom Storlogen, Distriktene og den enkelte loge/leir (nyhetsbrev, lover, prosedyrer, Num.Sirkulærer).

6. Organisasjon.

Odd Fellow Ordenen skal organiseres slik at budskap, mål og tiltak gjennomføres.

6.1. Storlogens valgte og utnevnte embedsmenn, nevnder og utvalg skal ha en geografisk sammensetning av søstre og brødre som gjør arbeidet best mulig og sikrer likestillingen.

6.2. Distriktrådenes og DSS arbeidsoppgaver skal videreutvikles.

6.3. Vi skal fortsatt ha separate Ordensgrener utviklet i tråd med Ordenens tradisjoner.

6.4. Det skal videreutvikles hensiktsmessige administrative elektroniske hjelpemidler for Sekretær, Skattmester og Kasserer.

6.5. Storlogen vil arbeide for å holde kostnadene på et lavest mulig nivå.

6.6. Kanselliets organisering og bemanning, skal til enhver tid vurderes slik at medlemmene får nødvendig service og støtte. Herunder ligger Odd Fellow Utstyr og Odd Fellow Bladet.

7. Internasjonalt.

Vi skal delta i internasjonale sammenhenger for å sikre innflytelse på rammefaktorer for Ordensarbeidet i Norge, og påvirke de øvrige jurisdiksjoner.

7.1. Nordisk samarbeid i regi av loger gjennom vennskapsloger og gjennom Nordisk Stor Sire møter.

7.2. Aktiv deltagelse i Europeisk Føderasjon (EF).

7.3. Delta i arbeidet i International Council – Sovereign Grand Lodge (SGL) – International Association of Rebekah Assemblies (IARA)

7.4. Deltagelse i European Youth Comite og UNP – programmet.

Etter undertegnades mening er denne langtidsplanen meget god, med konkrete mål som ikke er for vanskelig å gjennomføre. Det skal

derfor bli spennende å se utfallet av de behandlinger planen får i gjennom i det enkelte Distriksråd, hvor hver loge er representert med sin Storloge-representant.

Jeg vil i denne forbindelse få påpeke at brødrene i Thomas Wildey nok er de første i landet som får seg forelagt utkast til langtidsplanen, og dere kan dermed på et tidlig tidspunkt gi tilbakemeldinger på planen til vår Storrepresentant, som han da kan ta med seg på det kommende Distriksrådsmøtet..

Senere under møtet behandlet man resultatet av den avgangsundersøkelse som Storlogen gjennomfører i forbindelse med utmeldelse av Ordenen. Dette er et tema som sikkert vil fatte brødrenes interesse, men da årsaken til at en bror eller søster melder seg ut av logen er så forskjellige, vil jeg behandle det i en egen artikkel i neste TW-nytt.

Siste møtedag avsluttes alltid med instruksjon av Br. Stor Marsjall inne i logesalen samtidig som han

besvarer spørsmål av rituell karakter. Jeg kan i den forbindelse opplyse om at det fortsatt finnes visse forskjeller i den praktiske gjennomføring av arbeidsmøter og gradtildelinger rundt om i landet. Selv om det er presisert både gjennom sirkulærer og instruksjoner at det skal være likhet i dette hos samtlige loger, gikk diskusjonen høylydt og med henvisninger til at "slik har vi alltid gjort det i vårt distrikt." Det er bare å måtte innrømme at selv på et relativt høyt nivå i vår Orden, benyttes det ikke alltid like sakelige argumenter, men da er det bra å ha en Stor Sire med klare oppfatninger og meninger.

Som det fremgår av ovennevnte fremstilling er Storembedsmannsmøtene meget interessante og lærerike, samtidig som man treffer Ordensmedlemmer fra hele landet og kan utveksle erfaringer med disse. Dette er det fjerde møtet undertegnede delta på, og det fortsatt like interessant og lærerikt.

Arnfin Evjen

Grantreet

Fritt etter H. C. Andersen

Dypt inne i skogen,
hvor stillheten bor,
der vokste grantreet opp.
Der sto nå treet
og lengtet bort
og strakte mot lyset sin topp.

Og fuglene fløy
over skogens tak,
De fly med den drivende sky,
så sukket granen:
O, ta meg med
langt bort til den store by.

Men fuglene fløy
over sjø og land,
og granen sto sorgfull tilbake.
Den vokste seg større
fra år til år,
men ingen hørte dens klage.

Men drømmen fikk liv,
da øksen klang,
da segnet skogens kjemper.
Så lesset de granen
på bondens vogn
en frostklar dag i desember.

Og granen ble smykket
med tindrende lys
så strålende deilig – men
da drømte granen
sin siste drøm,
- for nå var det jul igjen.

JULEBETRAKTNINGER

Når barns juleinnhold består av kjøpefest da har vi solgt vår egenverdi, da har vi solgt julens innhold og erstattet den med Coca Cola-julenissen.

av Jørn Mood

Nå nærmer atter julen seg, men salgskafe kjøpesentra og sjokoladefabrikker innledet juletiden allerede i oktober med salgskampanjer øremerket « God Jul» Men nå er den her, endelig. Det er nå vi begynner å glede oss til å kjenne de forskjellige lukter bre seg i hjemmet. Sammenkomster med familie og venner til samvær og hygge rundt bordets gleder. Det er endelig flere dager fri fra arbeidet og kanskje vi også tar en liten tur på landstedet for å få den riktige julestemning med snø på trær og nisse i skog. Der vi kan fyre opp i peisen og leve litt enkelt og upretensiøst, men kun for noen dager, selvsagt. Før vi vender bilen hjem og gjør klar for julefeiring og nissekos.

Det er nå våre barn eller barnebarn eller andres barn kommer med ønskelister som er printet ut fra egen PC ,der de ønsker seg alt de har sett på reklamen på tv, på tv`n de har på sitt eget rom, selvsagt. På ønskelistene og under juletreet finner vi mye av det unyttige som

man allerede har, men det man har er ikke så moderne som det nye, det man allerede har er jo ett år eller to gammelt.

Når barns juleinnhold består av kjøpefest da har vi solgt vår egenverdi, da har vi solgt julens innhold og erstattet den med Coca Cola-julenissen.

Nå skal det feires med julebord og drikkegilde. Med et påklistret smil skal vi motta julegratialet som vi er like misfornøyd med i år, som i fjor. Vi får halvskatt og handler som om vi var en Røkke uten skatt. Der sitter vi i januar og innleder det nye året med purringer på regninger og forskudd på lønn. Da er festen over og vi begynner atter å klage over vår armod, over hvor forferdelig man har det i dette rike oljelandet.

Det er da jeg har lyst til å ta alle med på en liten reise, ikke så langt, kanskje bare til cafeen jeg satt på i Tallinn og til de barna som satt og ventet på at jeg ikke skulle spise opp maten min, slik at de kunne spise restene fra min tallerken. Eller vi kunne reist til

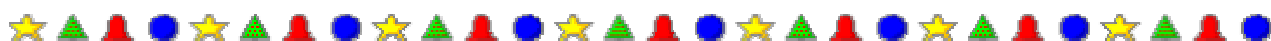
Praha og sett på alle de barna som leter etter mat og klær i søplekassene. Vi kunne reist til Bucuresti og sett alle barna som tigger, stjeler eller som sover og bor nede i kloakksystemet. . Vi kunne reist til slike steder til vi blir gamle, dessverre.

Hvorfor er det så mange som kan beregne kostnader og så få som kan måle verdier?

Vi har alt, men det er også alt vi har. Mange av drømmene våre

ender opp som regnestykker i kroner og øre. Men når jeg kjenner etter vet jeg at som menneske, ektefelle, småbarnsfar og som mine venners venn, så handler det gode liv om noe annet: Om å ha mennesker i min nærhet som jeg kan dele glede og sorger med. Om å delta i et større fellesskap, og merke at min innsats er viktig.

God jul

DET DANSKE FRILUFTSLIV –

Artikkel 3 i den eksklusive serie...

Undertegnende, anonyme Storrepresentant har nok en gang været i Fredericia for at beære den nystartede Loge der nede – nr. 117 Olaf Rye – med et usedvanlig vellykket besøk! Det Gode Vennskaps Grad sto på programmet, og den stemningsfulle og smukke ceremoni hensatte sinnet i den opphøyde stemning, som harmonerer så perfekt med den unike danske gjestfrihed! Og NOK EN GANG har vi hengitt oss til det forfriskende, men alltid dannede og kontrollerte danske friluftsliv, hvilket er meget godt for sjelen og sterkt stimulerende for lægemet!

Nu vil nok ivrige lesere av vår eksklusive avis erindre at undertegnende også tidligere har deltaget i den danske mosjonsbevegelse – først i den dejlige skov på Fyn og deretter på de historiske volder i Fredericia. La oss kun diskret minne om den umådelig velsmagende Amarone della Valpolicella, som ble

belønningen for drengernes enorme fysiske anstrengelser ved sistnevnte anledning.. IMIDLERTID: Denne gang har friluftsaktivitetene antatt en helt ny og annerledes dimensjon: Fra den mer utagerende byksning med pust og pes opp ad de stejle volder, har øvelsene nu fått en langt mer sofistikert og kontemplativ karakter – komplett i

harmoni med vår Ordens opphøyede lære om Det Gode Vennskap og den totale Kjærlighet til skaberværket.

Men, la oss så, før vi i detalj beskriver de atletiske aktiviteter – som en liten digresjon – fortelle litt generelt fra vårt antatt eksklusive besøk i syd! Selvfølgelig var efterårsvejret aldeles praktfullt, og mandag morgen (efter en kort uformell vinsmagning) – tok vi ut med vogn – og privatsjåfør - til Århus for at bli vist rundt i Varna-paleet, som er et av Danmarks flotteste logebygninger. Fra utsiden minner det praktfulle hus mest om et fransk chateau i rokokko – stil, mens interiøret er preget av hypermoderne dansk design! Og SÅ - efter nogle friske formiddagsøl direkte til nærmeste slagterforretning, hvor nydelig dansk hjemmelavet LEVERPOSTEJ innkøbes! Vognen tar oss derefter til en benk i den smukke bøgeskov rett udenfor Århus, og frem kommer krystallglass, Rhone-vin, proptrækker, danske delikatesser og simpelthen ALT som behøves for den skønneste danske picnic! Den funklende vin i glassene, den nylavede leverpostej og efterårssolen som bryter frem mellom de frodige grener får oss til å vurdere varig emigrasjon til broderlandet i syd... Efter den påfølgende smagning av eksklusiv

australsk rødvin og økologisk dyrket Rhone-vin med nydelig duft av lær og bondegård hos en meget berømt vinhandler i Århus sentrum, blir den liflige tanke om nytt statsborgerskap stadig mer påtrengende..

Men SÅ: Tilbake til Fredericia og det EGENTLIGE friluftsliv: Vår gode venn og vertskap gjennom mange år – la oss som en hyggelig digresjon fortelle at vår bror siden sist har blitt utnevnt til Distrikts Storsire – erklærte, i kraft av sin ikke ubetydelige autoritet, at det nu, til tross for alle anstrengelser på den lange udflukt, var tid for MOSJON og ØVELSER!! Følgelig stablede drengene seg straks ned ad den stejle keldertrapp og gjennom gitterdøren inn i husets eksklusive helsestudio – hvor apparatene altoverveiende består av gamle vintønner med stearinlys, proptrækkere, krystallglass og 1500 flasker vin av fremragende kvalitet. Helsestudioet har nu faktisk blitt betydelig utvidet, hvilket tillater en meget større variasjon i de krevende øvelser, som er spesielt tilpasset fremskutte embedsmenn med betydelig tyngde og utbredelse! Vår gode venn og trener ser det som særdeles viktig å oppøve smaksløkene til å tolke den delikate bouquet som særpreger de elegante rødviner fra Chateauf-du-Pape, og således er dette

området i sydøst-Frankrike helt dominerende i samlingen så vel som i de sterkt helsebringende øvelser og det ytterst stimulerende program som heroisk gjennomføres. Og la oss heller ikke glemme de mer avanserte innslag i treningsprogrammet:

Helsestudioets innehaver er også meget opptatt av tørr, tysk hvitvin av høy kvalitet, og det ble således drukket FLERE flasker TØRR spåtlese, etterfulgt av – tro det eller ikke – PRAKTFULL tysk rødvin av type Spätburgunder! (Druen er faktisk en tysk utgave av Pinot Noir, som brukes nettopp i Burgund-området).

Nu skal det imidlertid ikke stikkes under en stol (eller en vintønne) at de to drenge, til tross for en meget oppstemt konstitusjon, under den avsluttende smagning av en praktfull Lirac-vin, plutselig begynte å fornemme en viss lægemlig utmattelse, som alle atleter med erfaring fra mosjonsmiljøet vil gjenkjenne! Så derfor: Ud i den friske danske efterårsluft! Medbringende velfylte krystallglass med Clos du Pape, Chateauneuf du Pape 1995, bykser de veltrente drenge ud ad gitterdøren og gjennom den hvidkalkede kjeller i Lathyrus vej 15 – og vips – åbnes keldervinduet på vidt gab og den rene, friske NATUR strømmer lige inn!! Og

som ved et under gjenopprettes den absolutte, lykkelige harmoni mellom sjel, lægeme og det hele skaberverk! Duften av friskt gress blander seg med vinens opphøyede bouquet og rike smag, og den dejlige danske have udenfor åbenbares i all sin velplejede smukkhet! Den nærmest ekstatiske totalopplevelse får oss til å tenke på den franske filosofen Jean Paul Sartre, som i sine berømte samtaler med Simone de Beauvoir hevder at naturen fremstår på sitt aller vakreste når den er omskapt og foredlet av menneskeånden! Således ville Sartre heller nyte et stykke kake enn et eple, for kaken var jo et kunstverk – laget av det skapende menneske ved hjelp av naturens rike gaver! Og i dette perspektiv kan man forstå at den udsøkte vin, havens smukke blomster og trær, det gode vennskap og den totale opphøyede atmosfære hensatte de lykkelige drenge i en nesten religiøs tilstand av harmoni og velvære! Og når så husetes frue kommer ned keldertrappen og kaller de meget friske – eller forfriskede - atleter opp til snejler, confit de canard og en blød Rhone-vin, føler man en enorm takknemlighet overfor vår Skaber, som – bokstavlig talt - har skjenket oss så meget....Så derfor, kjære leser: La oss lære oss VIRKELIG å sette pris på alt det

gode naturen har gitt oss, på vennskapet, på den danske gjestfrihet og ikke minst på vårt medlemskap i Ordenen! La oss kun

glede oss til Mai måned og vår Loges offisielle besøk i Fredericia.. foråret er MEGET egnet for FRILUFTSLIV...

Med ønologisk og atletisk hilsen i V. K. og S
Anonym Storrepresentant

Har du noen gang følt deg som ”Jeppe i baronens seng?” Eller kanskje som ”en katt bland hermelinerna” som det heter i Karl Gerhards revyviser?

Selv har jeg engang hatt følelsen av å ha opplevet begge deler, og det var slik det hele gikk for seg:

”Det var da et monstrum av en seng” utbrøt min kone ” Den er jo høy som et hus”. Vi sto og betraktet ”fourposterer” som utvilsomt ruvet der den sto, med ryggen demonstrativt midt imot en av kortveggene i hotellrommet, som ville den slå fast at her er det jeg som råder grunnen, og nåde den som forsøker å flytte på meg.

Vi var nyss ankommet til landsbyen Rushlake Green i Sussex, England, og til det lille, men meget fasjonable hotellet The Priory Country House Hotell, ”fraktet” dit i bil fra London av våre gamle venner Geoff og Mary.

Geoff var teknisk direktør i det britiske firma som jeg i en årrekke hadde vært agent for i Norge, og dette firma var såkalt ”Corporate member ” av The Glyndebourne Festival Society. Gjennom medlemsskapet hadde firmaet rikelig adgang til billetter til operaforestillingene, og det var altså deres vennlige invitasjon til en slik Anne-Marie og jeg nå benyttet oss av.

”The Priory”, opprinnelig et Augustiner kloster fra det 15. århundre, nå ominnredet til et firestjerners hotell, skulle i første omgang bare tjene som ”omkledningsplass”. Man må nemlig være iført henholdsvis smoking og fotsid kjole for å bli

sluppet inn til en operaforestilling ved "The Glyndebourne Opera Festival", og det var jo dit vi skulle.

Kjøreturen fra Rushlake Green til Glyndebourne var ganske kort, og gikk gjennom et landskap som jeg vil tro var typisk syd-engelsk, med bølgende grønne marker, vekslende med flate gyldne åkrer, alt hist og her ispedd klynger av store eiker eller bøketrær.

Lange hekker strakte seg mellom de store eiendommene, og man kunne lett innbille seg at i neste nu ville en sverm av rødjakkede ryttere dukke opp, elegant forsere hekken, for så i vill galopp å jage etter et gneldrende hundekobbel og en stakkars rev helt i teten.

Det heter jo at "på kjøretøyet skal storfolk kjennes". Og sannelig på parkeringsplassen ved Glyndebourne operaen fikk man faktisk "syn for sagn".

Jeg tror jeg aldri har sett en større samling Rolls Roycer, Bentleyer eller Daimlere på et brett.

Nå var ikke Geoff's trauste Volvo noe å skamme seg over heller, men "makan" !

Dette ga meg utvilsomt en viss forsmak på hva salgs publikum vi ville møte.

Da godseier John Christie i 1934 lot oppføre et operahus på sin estate i Glyndebourne, gjorde han dette (har jeg i hvert fall hørt, dog uten å kunne garantere riktigheten

av det) som et forsøk på å bringe opera ut til folket. Dessverre tror jeg man kan si at han ikke lyktes med dette i noen særlig grad, for det publikum vi møtte, viste seg å ha en snobbefaktor omtrent på linje med bilparken. Det var kort sagt tett med "hermelinerne" og temmelig lagt mellom "katterne".

Apropos "Katter", jeg må ikke glemme at det fantes en enda mer spektakulær måte å ankomme på enn per Rolls Royce, nemlig per helikopter. Og de som så seg råd til å ankomme på denne måten, visste selvfølgelig å velge det rette tidspunkt for ankomsten, nemlig når alle vi andre var ankommet og tilstede, for å bivåne at de gjorde sin entré.

Jeg tror nok en og annen blant "tilskuerne" syntes dette ble vel meget å svelge, og kommentaren "hva gjør ikke folk for å stikke seg frem" lå nok på tungen hos ganske mange.

Og var det kanskje noen ertelystne nyrike "katter" som nyss landet på plenen rett foran nesen på "hermelinerne"?

Men det var viktigere ting som skulle gjøres unna. I vårt program sto det nemlig: "Tea will be available in Midway Hall before all performances", og det å "skippe en afternoon tea, er jo for mange engelskmenn nærmest utenkelig, så

jeg tror samtlige strømmet til ”skjenkestedet”.

Så sto vi der da rett opp og ned, som sild i tønne heter det jo, (skjønt silda har jo den fordel at den ligger der ganske så komfortabelt) med en diger tekopp i den ene hånden og en slags kjeks i den andre, og håpte intenst på, etter å ha stått som en saltstøtte i en drøy halvtime, at en befriende klokke skulle kalle oss til sete i salen før leggkrampa virkelig gjorde seg gjeldende.

Aftenens forestilling var Mozarts ”Tryllefløyten”, og jeg må tilstå at jeg ble meget imponert, både over sangernes og orkesterets prestasjoner, og ikke minst over regi og dekorasjoner. Alt ble gjort topp profesjonelt, og sto ikke på noen måte tilbake for hva jeg tidligere hadde hørt og sett på andre og større scener.

Salen i Glyndebourne operaen er ganske liten og intim, og teller bare ca. 800 sitteplasser.

Vi satt tilfeldigvis i ”orkester”, men jeg tror man både hørte og så omtrent like godt, hvor man enn måtte sitte i salen.

Etter første akt, var det 75 min. spisepause, og vi skulle innta vår supé i Middle Wallop Hall, som lå like ved og var en integrert del av The Glyndebourne Estate.

Menyen, trerettens, var allerede bestemt ved kjøp av billettene. Det

ville vel ellers være helt umulig å servere middag til et så stort antall gjester på litt over en time.

Det var imidlertid likevel litt tid før maten kom, og dette ga oss god anledning til å orientere oss litt i landskapet.

Utvilsomt var vi havnet midt blant det høyere aristokrati. Det kunne jeg fornemme av den nokså spesielle og for oss nordmenn litt uforståelige uttalen deres. Slurvet vil jeg uærbødigst karakterisere den som, omtrent som å høre prinsen av Wales snakke.

Nå var det ikke ham som satt til bords rett ved siden av oss, men bare hans svigerfar, Lord Spencer, den 8. jarl av Althorp. Det kunne en hviskende Mary betro meg.

Ved en given anledning kastet jeg et diskret blikk i Lordens retning, og kunne konstatere at han nok dessverre ikke i nevneverdig grad deltok i konversasjonen. Han hadde tydeligvis nok med å pjaske i seg maten som nå var ankommet til deres bord, og virket tydelig svekket etter sitt siste slagtilfelle.

Og her satt jeg, selvgodt fornøyd med min egen litt slitte kattepels, og ville ikke bytte med hans hermelin for alt i verden.

Maten var utmerket, og siden vi ble ferdig med den i god tid før andre akt skulle begynne, benyttet vi anledningen til å strekke litt på bena, og samtidig se hvordan det

sto til med dem som hadde valgt å nyte måltidet i friluft.

The Glydebourne Estate består av mange bygninger, og fremstår samlet som et gedigent, ja praktfullt engelsk herreset.

Operabygningen rager kanskje høyest, vel for å kunne gi nødvendig plass til tekniske installasjoner i forbindelse med scenskifte, men flatemessig ruver de øvrige bygninger langt mer, og det hele er omgitt av store, irrgrønne og særdeles velpleide plener.

Og på disse plenene var det at piknik-entusiastene hadde slått seg ned, og bød på et særdeles fargerikt skue. De fleste var allerede ferdig med å spise, og bare lå og slanget seg på pledd, plassert rundt en stor hvit duk, der matkurver, tallerkener, kopper og glass rådet grunnen.

Som sagt, meget malerisk der i aftensolen, og hva var vel nærmere enn å trekke en parallell til Monets berømte maleri "Frokost i det grønne". Noenlunde samme ubesvarte situasjon i begge tilfeller, bare med de små, men kanskje likevel betydningsfulle forskjeller at hos Monet var det morgen, og de unge damer hadde ennå ikke rukket å iføre seg annet enn Evas drakt, mens her i Glydebourne var det aften, og damene hadde hatt all mulig tid til

å ta på de i programmet foreskrevne tekstiler.

Idyllen ble brått avbrutt av lyden av klokken som kalte oss inn til 2. akt. Denne hadde jeg for øvrig sett meget frem til, ettersom jeg selv mange ganger hadde sunget ypperstepresten Sarastros arier, hvorav den mest kjente vel er "In diesen helligen Hallen", og jeg må si at jeg ble ikke skuffet. For å bruke en velkjent floskel; alt i alt en stor opplevelse.

Hjemturen gikk raskt unna, og etter en night cup i baren gikk vi rett opp til soverommet. Selv i fullt dagslys hadde "fourposter" sett unormalt diger ut. Nå, med bare "koselys" (som værelsepiken hadde vært så snill å tenne på for oss) ga skyggevirksomheter den et enda mer overveldende inntrykk. Det at dynen var "slått opp", og nå rakk nesten opp til sengehimmelen gjorde ikke saken bedre.

Vi styrket derfor motet med en ekstra knert av medbragt edel vare, og iført pysjer gikk vi til angrep på uhyret. Anne-Marie hadde det lettere enn meg, for på hennes side hadde værelsepiken omtenksomt nok plassert en liten to-trinns trapp. Selv måtte jeg virkelig gi mitt aller ytterste av spenst, for å klare jobben. Med det gikk da på et vis. Vel oppe, og etter en del nødvendig arbeid med å få bragt puter og dyne i hjemlige og tilvante posisjoner,

var vi enige om at alt ikke var så verst likevel.

”Dette blir jo nesten jo å sove i høydehus”, sa Anne-Marie, for å være morsom. ”Hva tror du forresten du kommer til å drømme om i natt, noe fra ”Tryllefløyten” eller ”Frokost i det grønne ? ”.

”Det må nok bli ”Tryllefløyten”, sa jeg. ”Det andre forslaget ditt ville være høyst upassende. Husk at vi sover ikke i den vellystige baronens seng, men i sengen til en kysk prior”.

Anne Marie svarte ikke. Hun hadde allerede sovnet.

Oddvar Follestad

Program for våren 2005

TIRSDAG

14/12/04	19:00	C	40 Ve.Ju.	Juleavslutning (Galla)
----------	-------	---	-----------	---------------------------

TORSDAG

30/12/04	17:00			Juletreffest
----------	-------	--	--	--------------

TIRSDAG

11/01/05	19:00	A	0+	Besøk fra Loge nr. 10 St. Hallvard (Galla)
----------	-------	---	----	--

LØRDAG

15/01/05	18:00	A		Nyttårsball (Galla)
----------	-------	---	--	---------------------

TIRSDAG

18/01/05	19:00	B	40 Ve.Ju.	(Galla)
25/01/05	19:00	C	XX	Regnskap, Frimodige ytringer
01/02/05	19:00	D	Arbm.	Rapport fra nemder, Torskeaften
15/02/05	19:00	A	Informasjonsmøte	Musikk-aften

22/02/05	19:00	B	25 Ve.Ju.	(Galla)
01/03/05	19:00	C	Klba.	
15/03/05	19:00	D	=+	Yngre brødres aften
29/03/05	19:00	A	Sosialaften	
12/04/05	19:00	B	≡+	(Galla)
19/04/05	19:00	B	-+	1. gangs nominasjon
26/04/05	19:30		25 Ve.Ju.	Besøke Loge nr. 79 Roald Amundsen (Galla)
03/05/05	19:00	A	0+	(Galla)
LØRDAG				
07/05/05				Besøke Loge nr. 37 Thomas Wildey, Fredericia
TIRSDAG				
24/05/05	19:00	B	XX	2. gangs nominasjon, Valg
31/05/05				Sommeravslutning

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»